

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за едикъ годинъ е 30 сребърни гроша, а за тѣсть мѣсеца 15 сребърни гроша. Бѣло-то меджидіе ще ся пріема за 20 гр. рубли-та за 16 гр. и франкъ-та за 4 1/2 гр. Спомоществованіа-та трѣбва всякога да сж прѣдплатены и да ся испращатъ въ полицѣ, въ групѣ или въ Австрійскы пощенскы тилбры (пулове) на Редактора-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія ся вѣствяватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 4.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 2 АВГУСТЪ 1879.

Брой 31.

“ПРИМИРЪТЕ СЯ СЪ БОГА.” (1) 4.

Въ послѣдній-тъ си брой ний казахмы че Богъ провъзгласява въ Слово-то си че е готовъ да прощава всички челоуѣды, каквито и да сж были тѣхнѣ-тъ грѣхове, стига само тѣ да изпълняватъ условія-та изложены въ негово-то Слово. Тогава каквы сж тѣзи условія, които челоуѣци-тъ трѣбва да изпълняватъ?

Богъ казва че тѣзи условія не сж нито неблагоприятны, нито притѣснителны, но че тѣ сж толкова сгодны, колкото позволяватъ обстоятелства-та на грѣшникъ-тъ; и ако безпристрастно испитаемы тѣзи условія ний ще ся увѣримъ че е тѣй.

Първо-то условіе е че ний трѣбва да прѣстанемъ отъ да ся противимъ на Бога и трѣбва да ся покоряваме на волѣ-тъ му. Богъ не иска отъ насъ грѣшнѣ-тъ да го удовлетворимъ съ нѣщо си за нашѣ-тъ минжлы прѣстѣпленія, защото Сынъ Божій е направилъ вече нуждно удовлетвореніе за всички-тъ наши прѣстѣпленія; и удовлетвореніе-то, което той направилъ, е тѣй съвършено, щото нѣма нужда отъ нищо да ся притуря на него. Богъ не иска отъ насъ да търпимъ наказанія-та, които грѣхове-тъ ни заслужаватъ, защото Сынъ Божій най-ужасны наказанія е прѣтърпѣлъ за нашѣ-тъ прѣстѣпленія; и неговы-тъ страданія бѣхъ тѣй удовлетворителны прѣдъ Бога, щото нѣма нужда и отъ други страданія. Богъ не иска отъ насъ разны видове жертвы и приношенія за да ны гледа съ милостиво око, защото Сынъ Божій е пожертвовалъ самъ себе си прѣдъ Бога за да стане умилостивеніе за нашѣ-тъ грѣхове; и негово-то пожертвованіе бѣше толкова скъпоцѣнно прѣдъ Бога, щото никаквы други приношенія не сж потребны. Прочее, Богъ не иска отъ насъ да му даваме удовлетворенія, или да търпимъ наказанія, или да му принасямы жертвы за минжлы-тъ ни грѣхове; но той иска отъ насъ просто да не му ся противимъ вече, но отъ все сѣрдце да ся покоряваме на волѣ-тъ му.

“Живъ съмъ азъ, говори Господь Іеова, нѣмамъ благоволеніе въ смърть-тъ на нечестивый-тъ, но да ся върне нечестивый-тъ отъ пѣть-тъ си, и да бѣде живъ: върнѣте ся, върнѣте ся отъ лукавы-тъ си пѣтица; защо да умрете, доме Израилевъ?” Іезек. 33; 11. И пакъ: “Когато говорѣхъ на нечестивый-тъ: Непрѣмѣнно ще умрешъ, а той ся върне отъ грѣхъ-тъ си и направилъ сѣдъ и правдѣ, отдаде нечестивый-тъ залогъ, върне грабнѣ-то, ходи въ повѣленія-та на живото-тъ и не струва неправдѣ, непрѣмѣнно ще бѣде живъ, нѣма да умре.” Іезек. 33; 14, 15.

Какво можемъ да кажемъ противъ тѣзи думы Божіи? Това условіе неблагоприятно ли е? Кой може да очаква опрощеніе на минжлы-тъ си прѣстѣпленія, когато му ся ще да прави още новы прѣстѣпленія? Грѣшникъ-тъ може да каже че Богъ е милостивъ, но колкото милостивъ и да е той, можемъ ли да ся надѣваме че той ще опрости беззаконія-та ни, като постоянствуемы да вървимъ въ беззаконный-тъ пѣть? Щѣше ли най-великодушный-тъ земенъ владѣтель да опрости нѣкои прѣстѣпленія, додѣто гледа че тѣ не щѣтъ да напустѣтъ лошый-тъ пѣть? Не; защото въ такъвъ случай негова-та поствѣпка бы была неблагоприятна. По сжнѣ-тъ причинъ Богъ не може да прости онѣзи които постоянствуватъ въ грѣшнѣ-тъ си пѣть; и за това Богъ благоприятно взнеква, като първо условіе за прощаніе на нашѣ-тъ грѣхове, да напустемъ грѣшнѣ-тъ си пѣть и да ся покоряваме на волѣ-тъ му.

Това условіе притѣснително ли е? Има ли нѣкое притѣсненіе, ако ся покоряваме на Бога? Не, защото той е Небесный-тъ ни Отецъ, който никога не ще притѣсни свои-тъ чада. Тежко ли ще ни бѣде ако изпълняваме законъ-тъ му? Не, защото неговый-тъ законъ е благодѣтеленъ за всички онѣзи които го исполняватъ. При това, какво ще изгуби челоуѣкъ, ако искренно и сѣрдечно ся покорява на Божій-тъ законъ? Нищо. Какво ще спечели, ако ся покорява на него? Всичко добро. Отъ това е явно че първо-то условіе, по което Богъ е готовъ да прости челоуѣци-тъ, е съвѣтъмъ благоприятно и потребно, и че всякой, който не ще да ся съобразилъ съ него, трѣбва непрѣмѣнно да погыне.

Второ-то условіе е че челоуѣци-тъ трѣбва искренно да пріематъ въ сѣрдца-та си Іисуса Христа и онова което той е извршилъ за тѣхъ.

Богъ казва че челоуѣци-тъ заслужаватъ наказаніе за прѣстѣпленія-та си, но понеже Іисусъ Христосъ е пострадалъ вмѣсто тѣхъ, той ще счита за опрощены всякы онѣзи които признаватъ че Іисусъ Христосъ е пострадалъ заради тѣхъ, и които пріематъ него за свой намѣстникъ.

Богъ казва че челоуѣци-тъ не сж изпълнили законъ-тъ му, и слѣдователно, тѣ не заслужаватъ вѣчно блаженство; но, въ сжцо-то врѣме, той казва че Іисусъ Христосъ е изпълнилъ съвършено този законъ вмѣсто челоуѣци-тъ, и че, ако тѣ ще пріематъ въ сѣрдца-та си Іисуса Христа за свой намѣстникъ въ това, тогава Богъ ще пріеме тѣхъ като вѣрны подданици.

Кой може да каже нѣщо противъ тѣзи думы Божіи? Кой може да иска отъ Бога по-голямъ милость? Богъ не пощади даже и однородный-тъ и обычный-тъ си Сынъ за да може да покаже милость къмъ насъ грѣшнѣ-тъ. Той

ся обхождаше къмъ Сына си като къмъ прѣстѣпникъ за да може да ся обхожда къмъ прѣстѣпници-тъ като къмъ вѣрны подданици. Той нанесе смъртно наказаніе на невинныя си Сынъ, за да може послѣ щедро да опроща повинны-тъ. По този начинъ Богъ ся приближава до всяквы прѣстѣпници и провъзгласява че ако тѣ искренно признаватъ онова което Іисусъ е пострадалъ вмѣсто тѣхъ и пріематъ въ сѣрдца-та си него за свой намѣстникъ, тогава Богъ ще опрости всички-тъ имъ грѣхове и ще изгладилъ всички-тъ имъ прѣстѣпленія.

Отъ всичко което е изложено въ Божіе-то провъзгласеніе, става явно че Богъ искренно желае да ся примирятъ челоуѣци-тъ съ него, и че той е извршилъ всичко за да ги примиря съ себе си; но ако тѣ не щѣтъ да ся примирятъ съ него, то вина-та е не у Бога но у тѣхъ, и тѣ праведно ще погынатъ.

ИВАНЪ ГУСЪ.

6.

Гусъ раздѣля челоуѣческыя родъ на два разряда: избраны-тъ, или добры-тъ, които сж прѣдопрѣдѣлены за небесно блаженство, и не-избраны-тъ, или злы-тъ, които сж прѣдъзнати за вѣчно погубленіе. Христосъ е самый-тъ върховенъ начальникъ на Църквѣ-тъ. Папа-та, “само защото е Папа,” не може никога да бѣде намѣстникъ Христовъ на земѣ-тъ, нито кардинали-тъ, “само защото сж кардинали,” можтъ да ся считатъ за наслѣдници на Апостолы-тъ. Папа-та е Св. Петровъ наслѣдникъ само тогава, когато той прилича на Св. Петра по вѣрж, смпреномѣдріе и любовь; и кардинали-тъ сж апостолскы наслѣдници само когато сървнуватъ добродѣтели-тъ и набожность-тъ на Апостолы-тъ. Ако Папа-та и кардинали-тъ не изпълняватъ длѣжности-тъ си, но, като оставятъ Христа на странж, гонятъ само свѣтскы работы, бляскъ и великолѣпіе (салтанатъ) и съ роскошныя си животъ надминаватъ и мѣрны-тъ даже, — тогава тѣ не сж наслѣдници на Христа или на Петра, или на Апостолы-тъ, но на Сатанж, на Антихриста, на Іудж Искаріотскый. Не може ся каза, кога е тѣй, че Папа-та, като Папа, е начальникъ на Църквѣ-тъ. Папа-та, както сѣкый другъ челоуѣкъ, не може да бѣде положително увѣренъ дали той е прѣдопрѣдѣленъ за спасеніе или не, и ако той не е прѣдопрѣдѣленъ, тогази той не само не е глава на Църквѣ-тъ, но не е нито нейнъ членъ. Папство-то не е необходимо нужно за назиданіе-то на Църквѣ-тъ. Въ първобытнѣ-тъ Християнскж църквѣ е имало само двѣ службы, діаконы и презвитеры, а сичко-то друго е было измы-

слено отъ по-послѣ отъ хора-та. Ако апостоли-тъ и истинны-тъ священники сж наблюдавали Църквѣ-тъ прѣди ввожданіе-то на папство-то, тѣ можтъ пакъ да ѣхъ наблюдавать, макаръ и да нѣма Папѣ до второ прішествіе. Послушаніе, споредъ Гуса, е самоволно-то дѣйствиe на едно словесно сжщество чрѣзъ което челоуѣкъ ся покорява самоволно и разумно на по-горни-тъ си. Отъ това слѣдва че сѣкый който получи заповѣдь отъ по-горни-тъ си, трѣбва да испита дали тѣзи заповѣдь е позволима и достойна за уваженіе; защото, ако тѣзи заповѣдь клони да повреди църквѣ-тъ и душе-спасеніе-то на челоуѣка, той не трѣбва да ѣ ся покоря, но трѣбва да ѣ ся противи. Заради това сѣкый истиненъ Християнинъ, когато му ся даде нѣкоя заповѣдь, макаръ и да бѣде отъ Папѣ-тъ, трѣбва да размисли върху неѣж, и, ако ѣ види че е несъгласна съ поученія-та на Христа, той е длѣженъ да ѣ ся противи, защото, ако ѣхъ испълни, той прѣстѣпва Божій законъ. Съпротивленіе въ такъвъ случай е истинна послушность, защото, “непокорность на единъ лошъ Папѣ ще рече покорность на Господа Христа (devianti Papa e rebellare, est Christo domino obedire).” “Власть-та на ключевѣ-тъ,” т. е. власть-та за вързаніе и развързаніе на грѣхове-тъ, принадлежи само на Бога, и нито попъ нито Папа, може да опрости грѣха и винѣ-тъ на нѣкого, защото тогава той щѣше да бѣде безгрѣшенъ и непогрѣшимъ — двѣ качества които принадлежатъ исклучително на Бога. Заради това и проклятіе-то (анатема) на който и да е владыкж нѣма никаквж силж, освѣнъ ако е съгласно съ Божій-тъ волѣ; но ако не е съгласно, тогава то не може да повреди никакъ оногова връзъ когото е произнесено.

Освѣнъ съчисленіе-то “За Църквѣ-тъ,” Гусъ написалъ много други съчиненія, по главны-тъ отъ които сж: “За Тѣло-то Христово,” “За Индулгенциѣ-тъ,” “За Десятъцы-тъ,” дѣто той поддържа мнѣніе-то на Виклифа че десятъци сж волня милостиня и слѣдователно свѣтскы-тъ власти иматъ право да отнемжтъ десятъци-тъ и имѣнія-та на недостойны священники и владыцы.

Отъ мѣсто-то на заточеніе-то си той държеше рѣдовно взаимнописаніе (корреспонденциѣ) съ пріятели-тъ и послѣдователи-тъ си въ Прагж, и сичкы-тъ му писма сж пълны съ чувства на набожность, само-отвърженіе и най-нѣжны грыжы за душевно-то благосъстояніе и душевныя напѣдѣкъ на своето отежтвующе паство. Гоненія-та и теглила-та които той бѣше прѣтърпѣлъ, намѣсто да съкрушатъ духа му, каражъ го да бѣде по-постояненъ и твърдъ въ поприще-то (карьерѣ-тъ) си, и горѣщый-тъ мжченическый духъ почнува

(1) 2 Кор. 5; 20.

да ся проявва въ него. "Радвамъ ся," казва той въ едно отъ писма-та си, "че мя наричатъ еретикъ, че мя сж извърсали като непокоренъ. Що мя е грижа за богатство, почестъ, или безчестіе? Грѣхове-тъ ми само мя наскърбяватъ. Що има ако праведникъ-тъ изгуби живота си? Той тогава ще намѣри истинния животъ. Богъ ще съкруши Антихриста. Тежко ми ако азъ не некарамъ на явѣ мързостъ-тъ на запустѣніе-то съ проповѣдь, поученіе и писаніе." Къмъ членове-тъ на Витлеемскъ-тъ църква той отправа насърчителны думы и отечески съвѣты. Той ги наставлява да постоянствувать въ вѣрж-тъ и да ся назижтъ да не слѣдватъ онѣзи, които ходятъ въ кривыя пѣтъ и сж врагове на Христа. На Пражскы-тъ гражданы той пише и ги съвѣтва да слушатъ постоянно Слово-то Божіе, да не ся боіжтъ отъ гоненія-та на неприятели-тъ си, и ги кани да ся молѣжтъ за него щото "да може да пише и проповѣдва повече противъ злиж-тъ на Антихриста."

МЕТЕОРИ.

Метеори или падающы звѣзды сж онѣзи свѣтлывы тѣла, които ношно врѣме ся стрѣлкатъ по всички направленія на небе-то, и въобще оставятъ подирѣ си свѣтлывы слѣды, които траіжтъ нѣколко секунды откакъ по-свѣтлыва-та часть на явленіе-то угасне. Такыва звѣзды ся виждатъ всѣкъ ношъ, но число-то имъ не е еднакво въ всяко врѣме прѣзъ годинж-тъ. Прѣзъ обыкновенны нощи число-то на падающы-тъ звѣзды въ растояніе на единъ часъ е, споредъ нѣкои астрономы, отъ четири до петъ, а споредъ други отъ шесть до осемъ.

Но около 29-й Юлія и около 31-й Октомврий метеори-тъ сж по-многочисленны отъ колкото всѣко друго врѣме прѣзъ годинж-тъ, и тогава тѣхно-то число, въ растояніе на единъ часъ, е често десетъ пѣтъ повече отколкото прѣзъ обыкновенны нощи. Въ Ирландіж на 29-й Юлія ся празнува день-тъ на Св. Лоренція, и понеже въ сжщій-тъ мѣсець става едно отъ по-знамениты-тъ явленія на метеори-тъ, то тамошни-тъ жители наричатъ това явленіе "Сълзы на Св. Лоренція," като мыслятъ че свѣтлывы-тъ слѣды не сж друго освѣнь горяющы сълзы на тѣхныя свѣтець. Метеорическо-то явленіе прѣзъ Ноемврія е обыкновенно по-свѣтло отколкото онова прѣзъ Августъ, и, по веднѣжъ на всѣкы тридесетъ и три години, то ся показва съ единъ извъреденъ блескъ.

На 30-й Октомврія, въ 1799, естествоиспытатель-тъ Хумболтъ, който тогава ся намираше въ Куманж, казва че прѣзъ ношъ-тъ, небе-то ся покрыло съ безброины метеори, които непрѣстанно прѣминували отъ сѣверъ къмъ югъ на небесныя сводъ, и прѣдставлявали едно огнено зрѣлище на чрѣзмѣрижъ высочинж. Въ това врѣме, казва той, ся появижъ такыва метеори, които ся виждажъ да сж единъ пѣтъ и половина по-голымы отъ лунж-тъ. Сжщо-то явленіе ся заблѣжи и въ Бразиліж, въ Лабрадоръ, въ Германіж и въ Френскъ Гвинеѣж.

Явленіе-то на Октомврія 31-й, 1833, не бѣше по-малко заблѣжително. Метеори-тъ ся появлявахъ тогава надъ неточно-то крайбрѣжіе на Америкж, отъ Мексиканскый заливъ дорп до Халифаксъ; и това явленіе ся продължи почти прѣзъ цѣлж-тъ ношъ. Тѣзи метеори бѣжъ толкова много, щото невз-

можно бы было да ся изброятъ точно. На нѣкои мѣста жители-тъ много бѣжъ ся уплашили отъ това извъредно явленіе. Единъ земледѣлецъ отъ Съединены-тъ Държавы, който тогава ся е намиралъ въ Южнж Каролнж помежду негры-тъ, его какъ разказва за дѣйствието, което това явленіе направило върху тѣхны-тъ просты умове: "Внезапно азъ ся събудихъ отъ такыва страшны и отчаяны гласове, какыто азъ никога не бѣхъ чулъ. Ужасны писцы и выкове за помощъ ся чувахъ почти отъ всички-тъ негры, които ся намиражъ въ три-тъ ми чифлицы и които бѣжъ отъ шесть до осемъ стотинъ души. Като дадохъ ухо, азъ чухъ единъ слабъ гласъ до врата-та, който мя выкаше по име. Азъ скочихъ и, като си зехъ сабѣж-тъ, застапихъ до врата-та. Въ сжщж-тъ минутж чухъ сжщій-тъ гласъ, който мя молеше да станж, и казваше, "О Боже мой, всички свѣтъ горн." Тогава азъ отворихъ врата-та, и не можъ да ви кажж кое отъ двѣ-тъ нѣща по-много мя смутн, дали страшно-то зрѣлище на небе-то, или отчаяны-тъ выкове на негры-тъ. Повече отъ сто души лѣжежъ на земж-тъ, нѣкои отъ тѣхъ безгласны, а други съ най-печалны писцы дигнажи ся рѣжъ-тъ на горѣ да ся молятъ Богу, за да избави свѣта и тѣхъ. И дѣйствително сцена-та бѣше твърдѣ ужасна, защото никой пѣтъ дѣждъ не е падаль толкова гжето, колкото метеори-тъ падахъ къмъ земж-тъ. На истокъ и на западъ, на сѣверъ и на югъ, зрѣлище-то все бѣше еднакво."

Заранъ-та на 2-й Ноемврія, 1866, прѣди да ся зазорн, едно извъредно явленіе отъ метеори ся показало въ Англіж. То е было много свѣтло, но споредъ онѣзи, които сж видѣли и него и онова на 1833, по-прѣжно-то е было по-блистателно, отъ колкото туй по-послѣдпо-то.

На 1867, на 2-й Ноемврія, едно друго заблѣжително метеорическо явленіе ся е видѣло въ Съединены-тъ Държавы у Америкж. Професоръ Лумисъ пише слѣдующе-то за него:

"Очаквано-то явленіе на падающы-тъ звѣзды ся случи тжъ заранъ, и добы най-голымо-то си величіе два часа прѣди да ся съине. Азъ изброихъ," казва Лумисъ, "500 метеори само въ единъ часъ; и, ако земемъ подъ вниманіе и другы-тъ части на небесно-то пространство, които бѣжъ невидимы за мене, то ще каже че около 2,000 метеори на часъ трѣбвало бы да ся стрѣлкатъ поередъ небесныя сводъ. Трѣбва още да ся заблѣжи че то станж въ врѣме на пълнолуніе, когато луна-та грѣяше толкова свѣтло, щото вѣроятно е че повече-то отъ метеори-тъ не бѣжъ видими. Колкото ся отнася до число-то на падающы-тъ звѣзды, това явленіе бѣше по-заблѣжително отъ колкото онова, което ся бѣ видѣло въ Европж на Ноемврія отъ минжлж-тъ годинж, а малко по-долно отъ онова въ Съединены-тъ Държавы на 1833." За сжщо-то явленіе сж дадени слѣдующы-тъ подробности отъ Дждлейскж-тъ Обсерваторіжъ въ Албани, Америкж:

"Нощесъ станж най-голымо-то явленіе на метеори въ Съединены-тъ Държавы, каквото не е станжло още отъ 1833. За четири часа слѣдъ полунощъ врѣме-то бѣше облачно и само малко метеори можежъ да ся видятъ; но слѣдъ като ся изясни врѣме-то, число-то на метеори-тъ почнж да ся умножава. Най-мно-

го метеори наднжжъ два часа и половинж прѣди изгрѣваніе-то на слънце-то, когато само въ единж минутж можежъ да ся изброятъ 47 отъ тѣхъ. Когато най-често падахъ, тогава ся заблѣжваше шесть, по нѣкой пѣтъ осемъ, да ся распукуватъ изведнѣжъ, и тѣй да прѣдставляватъ най-величественъ изгледъ. Въ растояніе на единъ часъ ся видѣжъ до 1,200 метеори, но прѣдполага ся че голѣмо число други неможахъ да ся заблѣжжтъ. Много отъ тѣхъ надминавахъ въ блескъ даже звѣздж-тъ Спиріусъ, и оставяжъ слѣдъ себе си свѣтлывы слѣды, отъ десетъ до петнадесетъ градуса дългы. При това, едно отъ най-любопытны-тъ явленія бѣше дѣто слѣды-тъ имъ продължаважъ да ся виждатъ за нѣколко врѣме и слѣдъ като сами-тъ метеори угасвахъ.

Тука естествено ся поражда въпросъ, коя е причина-та на тѣзи въздушны явленія? Но не е толкова лесно да ся отговори на този въпросъ, колкото е да ся положи. Една голѣма часть отъ метеори-тъ, които ся явяватъ прѣзъ Ноемврія, ся стрѣлкатъ отъ единж точкж въ съзвѣдіе-то Лео, която за това ся нарича *лучезарна точка*; лучезарна-та точка на метеори-тъ, които ся явяватъ прѣзъ Августъ, е въ съзвѣдіе-то Персей. Трѣбва да ся заблѣжи че земля-та въ движеніе-то си около слънце-то отива прѣзъ Ноемврія къмъ съзвѣдіе-то Лео, а прѣзъ Августъ къмъ съзвѣдіе-то Персей. Астрономн-тъ, слѣдователно, сж заключили че миріяды отъ тѣзи метеори сж наредени въ видъ на пѣрстени, които пѣрстени ся движжтъ около слънце-то уснорядно на себе си; и земля-та въ свое-то движеніе като прѣминува прѣзъ тѣзи пѣрстени, метеори-тъ ся виждатъ да ся стрѣлкатъ откъмъ онуй съзвѣдіе, къмъ което земля-та тогава ся движн. Ако туй прѣдположеніе и да не ся е потвърдило положително, пакъ ако ся приеме за истинно, то лесно ся тълкуватъ тѣзи въздушны явленія. Професоръ Нютонъ, единъ астрономъ който е посветилъ голѣмы старанія на този прѣдмѣтъ, намѣрилъ че срѣдно-то число на метеори-тъ, които всѣко депоноціе прѣминуватъ прѣзъ атмосферж-тъ, и които сж толкова голѣмы щото можжтъ да ся видятъ съ голо око, когато е тъмно, не е по-малко отъ 7,500,000; и споредъ неговитѣ изчисленія, число-то на онѣзи метеори, които можжтъ да ся видѣжтъ съ телескопъ, ся вскачва до 400,000,000.

Сега астрономн-тъ въобще мыслятъ че тѣзи малкы тѣла не сж распрѣнжты на еднакво растояніе въ пространство-то, нито пакъ сж наредены само на единъ или два пѣрстени, но че тѣ правятъ нѣколко пѣрстени около слънце-то; и че когато земля-та прѣмине прѣзъ, или дойде близу до, нѣкой отъ тѣзи пѣрстени, нейна-та привлекателна сила прѣдолѣва надъ привлекателнж-тъ силж на слънце-то, и тѣй тя завлича въ атмосферж-тъ си тѣзи тѣла, които, отъ съприкосновеніе-то си съ въздухъ-тъ, ся запалватъ, и ставатъ за насъ видимы и свѣтлывы тѣла.

Нѣкои мыслятъ, и това може да бѣде вѣроятно, че земля-та съ привлекателнж-тъ си силж може нѣкой пѣтъ да задържи нѣкои отъ тѣзи метеори като свои постоянны спжтницы. Единъ Френскый астрономъ вѣрва че е открылъ единъ отъ тѣзи метеори, който ся движн около земж-тъ въ единъ періодъ отъ три часа и двадесетъ минуты, на едно растояніе отъ 5,000 мили.

ОРГАНИЧЕСКИЙ УСТАВЪ

НА

ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

ГЛАВА VI.

(Продълженіе).

4. За общинитѣ.

За градската община.

Чл. 166. — Градскый Съвѣтъ на годината има четире обыкновенны засѣданія, които начннатъ въ всякий първи понедѣльникъ прѣзъ мѣсеци Февруарій, Май, Августъ и Октомврий. Всяко отъ тия засѣданія може да държи по десетъ дни.

Въ случай, когато Съвѣтътъ не би свършилъ работитѣ, които никакъ не трѣнятъ маежъ, или ако общинскитѣ интереси искатъ щото съвѣтъ да се събере испомежду врѣмето отъ една до друга обикновенна сессия, кметътъ свиква съвѣта и обажда за това на околийскый началникъ. И началникътъ има сжщитѣ права. Извърѣдно свикване може да стане и за нѣкой особенъ и прѣдмѣтъ прѣдмѣтъ когато една четвъртина отъ членове-тъ на градскый съвѣтъ го повеса направо отъ кмета или отъ околийскый началникъ, които не бива да имъ отрекажтъ инакъ освѣнь по едно рѣшеніе, на което да бѣдѣтъ показани причинитѣ. Това рѣшеніе се обажда на които сж искали, и тии тогава можжтъ да се отнесжтъ до Губернатора.

Всяко извърѣдно свикване на градскый Съвѣтъ трѣбува да бѣде обадено на членове-тъ му три дни по-напрѣжъ въ кжщи-тъ имъ, дѣто живѣятъ.

Чл. 167. — Всякий градскый съвѣтникъ, който, безъ законна причина, не се намѣри едно по друго на три свиквания, може по исканіе на другаритѣ му да бѣде прогласенъ отъ околийскый началникъ за отмѣстенъ отъ служба. Той си има право да прибѣгне срѣщу това рѣшеніе до Губернатора.

Чл. 168. — Кога се случи да се опраздни едно мѣсто въ Градскый Съвѣтъ то се допълнува въ разстояніе на единъ мѣсець.

Чл. 169. — Кметътъ е по право прѣдсѣдатель на Градскый Съвѣтъ, освѣнь въ оння засѣданія, въ които се разгледватъ смѣткитѣ на управленіето му.

Чл. 170. — Кметътъ прѣдстоюва на общинската администрация подъ надзоръ на околийскый началникъ и на Губернатора.

Като такъвъ той е патоваренъ:

1-о Съ полиціята, съ нагледване градскитѣ и селскитѣ пѣтища, както и да прѣдстоюва за да се изпълнятъ дѣлата на по-високата власть, които се досягатъ до неговитѣ вѣтви отъ публична служба;

2-о Да пазн и да управлява общинскитѣ имотн, и да прави, слѣдователно, всички съхранителны дѣла за правата на това-на;

3-о Да глѣда приходитѣ, да нагледъ общинскитѣ заведения и общинскы смѣтки;

4-о Да прѣдлага бюджета и да отрѣжда що да се разнесе.

5-о Да нагледва общинскитѣ градежи;

6-о Да подисва съгласия за купуване и проданъ, да прави контракты за наемъ на общински имотн и да дава модъ откупъ общински градежи;

7-о Да подисва дѣлата за проданъ, за промѣна, за дѣлежъ и за принманіе подарѣци или завѣщанія, за спогодба, когато тия дѣла сж били правилно дозволени;

8-о Да е прѣдставитель на общината прѣдъ съдове, било като ищець, било като отѣтвикъ.

9-о Да пагльдава учлищата, които сж основани и се държатъ съ общински разноски;

Въ всичко това той ще се води по законитѣ, правилницитѣ и по областнитѣ прикази, по губернаторскитѣ нарѣдби и по заключенията, които сж направени правилно отъ Градскій Съвѣтъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ ПОВИНЫ.

ПРАВА-ТА И ДЛЪЖНОСТИ-ТЪ НА НАРОДА ВЪ ИСТОЧНИХЪ РУМЕЛИИХЪ.

Г. Гротъ, знаменитъ историкъ, говори че паданіе-то на древниѣхъ Гръціи имало за причинѣхъ това дѣло народъ-тѣ прѣстанилъ да мисли за длъжности-тѣ си, а грижилъ ся само за права-та си. Бываютъ врѣмена въ исторіи-тѣхъ на всѣкой народъ, въ които той е изложенъ на подобни опасности, и простено е, може-бы, не единъ некрепенъ пріятель на Българскій народъ да попыта дали тѣзи опасности не сжществуватъ сега въ Источниѣхъ Румелии.

Населеніе-то на Источниѣхъ Румелии е въодушевлено отъ идеѣ-тѣ че то има право да бжде свободно, да прѣкъсне всякъ свръскъ съ Турско-то Правителство, и да ся съедини съ Българско-то Княжество. При това още, населеніе-то е въодушевлено отъ идеѣ-тѣ че то има право да искава мѣстѣ-та си, и да заявява както му прилежне неудобрительнѣ-тѣ си чувства противъ сжществующія порядкѣ на работѣ-тѣ въ Область-тѣ, противъ Берлинскія договорѣ и противъ Турско-то Правителство. За всичко това жители-тѣ на Источниѣхъ Румелии може да иматъ право; но разумно ли е вынуждѣ да дѣйствувамя споредъ както самы-тѣ права быхъ имъ позволили? Ако въ кѣцѣ-тѣхъ ми ся намѣрватъ дървеници или ако рало-то ми не ми ся поправа, азъ имамъ ли право да изгорѣмъ кѣцѣ-тѣхъ си или да прѣстанѣмъ да работѣмъ пивы-тѣ си? Това сж мои права, по твърдѣ неразумно бы было да ги употребѣмъ; въ такъвъ случай азъ быхъ прѣнебрѣгналъ длъжность-тѣхъ си къмъ семейство-то си.

Българи-тѣ на Источниѣхъ Румелии не сж довольни съ настоящія порядкѣ въ Область-тѣ, и пріятели-тѣ имъ сжщо не сж довольни. Това го знае цѣль свѣтъ, и шконъ безпорядчныя заявления не могжтъ да го направятъ по-извѣстно; но важниѣ-тѣ въпросѣ не е за права-та, а за длъжности-тѣ. Коя е длъжность-та на Българи-тѣ въ Источниѣхъ Румелии? Коиѣ длъжности имать тѣ къмъ народа си, къмъ потомство-то си, и къмъ семейство-та си? Тѣ трѣба да си избержтъ едно отъ двѣ-тѣ — да влѣзжтъ въ бой съ Турціи или да оползотворяжтъ настоящее-то положеніе колкото могжтъ. Другъ исходъ нѣма. Всякой Българинъ ще види нелѣпность-тѣхъ на първо-то. Румелия е отворена и незащитена страна, която бы могла да ся нашествува и опустоши отъ Турскы-тѣ войски вжтрѣ въ семь-осемъ дена, а помощъ да ся придобые отъ Русіи или даже отъ Княжество-то, това не е възможно. Европа бы възне-годувала и оставила бы народа на сжд-бѣ-тѣхъ му. Азъ не знаиѣ ни единъ държавенъ мѣжъ отъ коиѣ-да-е партіи и въ коиѣ-да е странѣ който не бы погледжалъ на едно военно заявленіе про-

тивъ Турціи като единъ съвѣтъ необ-мысленнѣхъ постѣпкѣхъ.

Това като е тѣи, длъжность-та на всѣкой Българинъ е да оползотворява колкото може тихо и мирно тѣзи прѣимущества които вече притежава. То ся знае, че много пѣща има въ настоящее-то положеніе които да дразнятъ народа, по той не трѣба да ся дразнява чрѣзмѣрно когато нищо не може да припечели въ гѣвъ-тѣ си. То щѣше да бжде като оизи сиромашъ, който ималъ венчко-венчко едно магаре, и ведижъ като ся ядосалъ убилъ и него, защото не вървѣло като конь. Всѣкой пріятель на Българи-тѣ желае повече отъ венчко да бжджтъ търпѣливи и да ся ползуютъ колкото могжтъ отъ това щото сж придобили до сега. Тѣзи е длъжность-та, належаща-та длъжность на настоящѣ-тѣхъ минутѣхъ. Една Европейска Комсія ся намѣрва въ Пловдивъ; тя не може да ся повліе съ заплашванія или докаченія. Независими чело-вѣци никога не ся располагажтъ въ пріятелство по този начинъ. Само чрѣзъ при-мирительнъ духъ тя ще може да ся расположи за да благопріятствува въ желанія-та на Българи-тѣ. Единъ Главенъ Управитель иде подиръ Комисіи-тѣ. Той може да посѣрка; но кой не сѣрка? Той ся намѣрва въ едно мнодо трудно положеніе; той е отговоренъ най-малко на трима господари — Комисіи-тѣ, Портѣ-тѣ, и народъ-тѣ на Источниѣхъ Румелии. Безъ сѣмѣніе, нему бы было драго да ся избави отъ тѣзи многосложныѣ отговорности, но той може да ся избави отъ неѣхъ само като си даде оставкѣ-тѣхъ. Това ще ли бжде за ползѣ-тѣхъ на Българи-тѣ? Не ще ли бжде по-мѣдро за тѣхъ да сжчувствувать съ него въ трудности-тѣхъ му, да го насърдчавать и поддържатъ и да го убѣдятъ че неговѣ-тѣ интереси и интереси-тѣ на народъ-тѣхъ сж единъ и сжши?

Много чиновници има въ Источниѣхъ Румелии, които не сж имали опытность и които слабо познаватъ отъ длъжности-тѣхъ си; но опытни чело-вѣци не могжтъ да ся намѣрватъ. Не ли е по-мѣдро да ся помага на настоящѣ-тѣхъ чиновници да научатъ длъжности-тѣхъ си отколкото да влѣзжтъ въ прѣимущество-та?

Земледѣлецъ-тѣхъ употребява такыва оръдія какыто има, колкото недостатъци и да иматъ тѣ, и ся старае да си послужи колкото ся може по-добрѣ съ тѣхъ додѣ да ся едобые съ по-добрѣ; а така и трѣба. Жители-тѣ на Источниѣхъ Румелии имать да вършатъ голѣмъ работѣ за себе си и за цѣль Българскій народъ. Тѣмъ прѣдлежи да спечелятъ уваженіе-то и сжчувствіе-то на свѣта като покажжтъ че тѣ оцѣняватъ прѣимущества-та на папрѣдка и просвѣщеніе-то, че тѣ умѣжтъ да ся въздържатъ и прѣдпазватъ, че тѣ сж въ сжстояніе да държатъ порядкѣ, да испѣлняватъ законѣ-тѣ и безпристрастно да раздаватъ правосждіе на всички. Тѣзи голѣма работа има да ся върши подѣ известны неблагоприятны условия и съ несвършенны оръдія; но тя трѣба да ся свърши подѣ тѣзи условия и съ тѣзи оръдія, инакъ тя никакъ не може да ся извърши. Тѣзи голѣма работа изисква всичко-то търпѣніе, всичко-то благоразуміе, и всичко-то искусство на най-добрѣ-тѣ чело-вѣци на странѣ-тѣхъ. Тя изисква отъ тѣхъ да мислятъ по-малко за права-та си и повече за длъжности-тѣхъ си, да прѣтърпяватъ много досады въ настоящее-то заради бжджще-то — тя най-вече изис-

ква врѣме. Да разваля чело-вѣкъ е лесно и не ся изисква голѣма мѣдрость, но да туря здравы основы и да сжзиджа на тѣхъ, потрѣбно е врѣме, търпѣніе, и мѣдрость. Това е коегто сега има да ся върши въ Источниѣхъ Румелии. Тѣзи работа иска сжединены-тѣ силы и сждѣйствіе-то на всѣкый-тѣхъ народъ. Ако тя ся извърши, тя ще възнаградѣ народа, като увеличи богатство-то му, като обезпечи народно-то му сжществованіе, като го направи по-разуменъ и по-правственъ, и тогава Българи-тѣ ще придобѣжтъ едно уваженіе отъ свѣта, коегто ще имъ струва повече отъ крѣпости и войски. Всѣкой истинскы родолюбець е длъженъ да посвати себе си въ дѣло-то да утишава общо-то раздраженіе, коегто ако не ся спира въ приличны границы, може въ единъ день да закопае надежды-тѣ на народа.

Пріятели-тѣ на Българскыя народъ сж испълнены съ надеждѣ и съ радость сж забѣлжвали мѣдрость-тѣхъ, свободо-любовность-тѣхъ, и родолюбовство-то на народа на двѣ-тѣ страны на Балкана; но тѣ не могжтъ да не ся беспокояжтъ за бжджще-то. Бжджще-то на народа ще зависи твърдѣ много отъ търпѣ-ливость-тѣхъ, благоразуміе-то, и безукори-зненность-тѣхъ на народа прѣзъ тѣзи годниѣ.

Г. Вошбжри.

(Мѣдри-тѣ свѣти прѣличатъ на добры-тѣ цѣрковѣ. И тѣ, както тѣхъ, колкото и да сж добри за здравіе-то, понѣкога сж горчиви на вкусъ-тѣхъ. При всичко това, ный вѣрвамя че Българи-тѣ на Источниѣхъ Румелии не ще пріемать злѣ свѣты-тѣ на некрены пріятели, ако бы тѣ да сж по нѣиде-си некрены на чувствования-та. Дръ Вошбжри е такъвъ пріятель, и неговѣ-тѣ свѣти заслужватъ да ся земжтъ подѣ вниманіе. Ред.)

РУССКІИ-ТЪ ПОХОДЪ ВЪ АЗИИ.

Келнише Цайтунгъ, Колона.

Походно-то тѣло подѣ Генералъ Лазарева, състояще отъ двадесетъ до тридесетъ хыляды отборѣхъ войници, пише дописникъ-тѣхъ ни въ Москвѣ, може-бы да е проникнжло до сега въ Задъ-Каспійскы-тѣ селенія, които ся простиратъ до Мервѣ. Даже въ Москвѣ ся затрудняватъ да налучатъ назначеніе-то на този походъ, а въ другы части на Европѣ ся мисли че той е насоченъ ерѣщо Мервѣ, странѣ-тѣхъ и столицѣ-тѣхъ на Текнискы-тѣ номады. За забѣлжваніе е че въ Русіи, като никога, намѣри-хъ ся такыва които строго критикуватъ чрѣзъ печата прѣдполагаемо-то присѣдиненіе на Мервѣ, коегто тѣ смятжтъ като нѣщо не толкова важно за Русіи. Ако слушажъ тѣхъ, Руска-та държава е вече довольно широка; колкото за не-населены и блатисты мѣста, които иматъ нуждѣ да ся прѣсущатъ, въ Русіи прѣзобилувать, така щото не е нужно да ся завоевава и присѣдинява Мервѣ. Обаче не сж были такыва възрѣнія-та на великый-тѣ възродитель на Русіи за Рускы-тѣ интересы въ Срѣдниѣхъ Ази. До самѣ-тѣхъ кончинѣхъ на живота си Петръ Великый неуморимо е пріслѣдвалъ цѣль-тѣхъ си да установи единъ поведенъ пѣтъ до ерѣдѣ-тѣхъ на Азіатскый-тѣ материкъ. Съ другы думы, той желалъ да възвѣрне воды-тѣ на Даріи (Аму) прѣзъ старо-то имъ корыто въ Каспійско море. На 1717 той испратилъ единъ походъ подѣ Князь Бековичъ Черкаски ерѣщо Хивѣ, по това прѣдпріятіе не сполучило. Въ послѣдующѣ-тѣ

годни ся испратили два другы похода — единъ-тѣхъ подѣ Князь Урусова къмъ Даріи, а другый-тѣхъ подѣ Личарева, къмъ Яркендѣ за да ся открѣжжтъ главы-тѣхъ на пѣконъ отъ рѣкы-тѣхъ които ся втичатъ въ Даріи или въ Аралско море. Това е было прѣди единъ вѣкъ и половинѣ, а условия-та за осжщественіе идеѣ-тѣхъ и прѣдначертанія-та на Петра Великый сега сж много по-благопріятны за Русіи отколкото по онова врѣме. Сега Русси-тѣ имать добро становище въ Красно-водскѣ, и съ помощъ-тѣхъ на пѣколко походы сж изслѣдвали сухо-то корыто на рѣкѣ Узбой дорѣ до Оазиса на Хивѣ. Сега добрѣ ся знае че това корыто е достатъчно наведено къмъ Каспійско море. Знае ся така сжщо колко по-высоко лежи Аралско-то езеро или море отъ Каспійско-то, и намѣрнло ся е че наведенность-та къмъ Каспійско-то море е по-голѣма или по-дѣбока отъ Аралско-то море; и още че воды-тѣ на Даріи сж отбиты за да не ся втичатъ въ Каспійско море само чрѣзъ язовѣ (бензовѣ) направены отъ чело-вѣчскы рѣкѣ. Настояще-то врѣме е твърдѣ благопріятно за Русіи да възвѣрне Даріи назадъ по старо-то ѣ корыто. Въ пустыниѣ-тѣхъ Карѣ Кумѣ Русси-тѣ нѣма отъ що да ся бояжтъ, защото Текнискы-тѣ Туркомани ще имать доста работѣ съ военно-то тѣло подѣ Генералъ Лазарева. Но даже ако Даріа ся възвѣрне въ старо-то си корыто, и Рускы кораби поченжтъ да плувать по неѣхъ отъ Каспійско море, пакъ не е знаино търговія-та ще ли ся сжживи по онжзи рѣкѣ, ако Мервѣ не ся присѣдини на Рускы-тѣ владѣнія, или ако десный-тѣхъ брѣгъ на Даріи, отъ Хивѣ до Афганскѣ-тѣ границѣ, не ся очисти отъ Туркоманскы-тѣ скытницы, които крѣстос-ватъ странѣ-тѣхъ.

Вѣстникъ, Одесса.

Къмъ Мервѣ, нѣкога си плодороднѣхъ и населенѣхъ, сега пустѣ и повечето нездравѣхъ странѣ, наши-тѣ войски вървятъ испѣлняюще старо-то посланіе на Русско-то племе — да умнротворяжтъ Ази, да прѣкратятъ варварщинѣ-тѣхъ, и да турятъ единъ край на грабительства-та. Стѣжка по стѣжкѣхъ Русіи е доближавала до испѣлненіе-то на тежкы-тѣхъ си длъжности, които ѣ сж наложили неизбѣжны-тѣхъ нужды на географическо-то ѣ положеніе. Едно по друго дивы-тѣ племена ся покорихъ на наши-тѣхъ оръжія. Това лѣто, ный свѣршвамя токоречи тежкѣ-тѣхъ си работѣ. Съ подчиненіе-то на Текнискы-тѣ Туркоманы Рускы-тѣхъ прѣдни стражи ще бжджтъ на Афганскѣ-тѣхъ границѣ. Тѣи като Афганистанъ на послѣдне врѣме стигнж до положеніе-то на Англійскѣхъ васалнѣхъ държавѣ, то на Англій ся пада да обуздава дивѣ-тѣхъ природѣ на Афганскы-тѣ племена. Ако Велико-Британія само покровителствува нашѣ-тѣхъ границѣ отъ Афганскы нашествія и нашѣ-тѣхъ търговіи отъ Афганскы грабительства, ный, като смы разширили вече владѣнія-та си до Хиндо-Кушъ, не ще имамы причинѣ да прѣскочимъ естественѣ-тѣхъ си границѣ. Впрочемъ, походъ-тѣхъ подѣ Генералъ Лазарева образува единъ крайнѣхъ брѣжкѣхъ въ дѣлѣ-тѣхъ веригѣхъ на Азіатскы-тѣхъ ни завоеванія, и е забѣлжителенъ эпизодъ въ испѣлненіе-то на историческо-то ни посланіе въ Ази.

Журналъ де С. Петербургъ.

Ный ни една минута не ся сѣмѣвамя че Генералъ Лазаревъ нѣма наставленія

да воюва сръбци Мервъ: по воюваніе-то на единъ Европейскы народъ сръбци Азіятцы не може прѣдварително да ся ограничи вжтрѣ въ опрѣдѣлены граници. Развитие-то на военны-тъ дѣйстви може да ны накара да прѣвземемъ Мервъ. При това още, Туркомани-тъ пѣматъ както Афганци-тъ едно Правителство, което да поржчителствува че Туркомани-тъ ще изпълнятъ длѣжности-тъ си къмъ Русіи и безъ прѣвземаніе-то на Мервъ. Слѣдователно, въпросъ-тъ за Мервъ ще ся рѣши споредъ както ще може успѣхъ-тъ на Рускы-тъ орѣжкія да вдѣхне страхъ у Туркомани-тъ.

— Тѣзи думы на Ж. де С. Петербургъ не сѣ назначены да распрѣснѣтъ подозрѣнія-та на Англіи; но може-бы Англіиско-то Правителство да ся довѣрѣва не толкова на увѣренія-та на Русіи, колко-то на мѣчпотіи-тъ, които бы по сръбцижло ако рече да спре напрѣ-ваніе-то на Генераль Лазарева.

КНЯЖЕСТВО-ТО.

Политише Кореспонденсъ обнародва слѣдующы-тъ свѣдѣнія, които ѣ испратилъ дописникъ-тъ ѣ въ Софіи:

Консервативна-та программа на мнистерство-то "Балабановъ" направилъ боко впечатлѣніе въ радикалы-тъ крѣгове на столицѣ-тѣ. Слѣдъ едно свѣщаніе, дѣто ся указала отъ разны радикалы пужда-та да наложатъ на себе си най-гольмѣ прѣдпазливостъ, рѣшило ся да ся основе единъ вѣстникъ който да служи за сръбцише на всички-тъ политическы единовѣрцы и който да има за цѣль да проповѣда между народа сѣщинскы-тъ начала на партіи-тѣ.

Това рѣшеніе не закѣснѣ да ся тури въ дѣйствіе; защото "Цѣлокупна България" ся появи вече въ Търново. При всичко че, по заглавіе-то си, този листъ показва доста ясно направленіе-то си, не ще бжде бесполезно да споменемъ за программѣ-тѣ му, изработенѣ отъ главѣ-тѣ на партіи-тѣ и уредника на листа, Г. Славѣйкова. Листъ-тъ, за който е дума-та, носи на чело на стѣлпове-тъ си слѣдующѣ-тѣ дивизѣ: *Цѣлокупна България* и ще ся сили да осѣществи народно-то единство. Отъ това да не помислите че свободолюбива-та партія не познава международно-то положеніе на Княжество-то и мѣри да наруши Берлинскыя договоръ; далечъ отъ тѣзи мысль, радикалы-тъ считатъ своеврѣменно да прогласятъ високо че тѣ сматратъ като драгоцѣнно прѣимущество благорасположеніе-то на Силы-тъ къмъ странѣ-тѣ имъ, прѣимущество което е нужно да ся съхрани напълно. "Ный смы длѣжни да туримъ довѣріе-то си въ намѣренія-та на Европѣ," говори Г. Славѣйковъ на партіи-тѣ си; но това не прѣчи да ся приготви народъ-тъ за голѣмыя и трудныя задатѣкъ, за да бжде въ състояніе да схване случай-тъ и да ся воспользува отъ него когато му ся прѣдстави.

Явно е че гласъ-тъ на Княза упражнява достатѣчно вліаніе между Българи-тъ. Като обявѣватъ открыто че вѣско дѣвствіе противно на постановленія-та на Берлинскыя договоръ ще бжде неключено изъ прѣдначертанія-та имъ, радикалы-тъ прѣстанѣватъ да даватъ голѣмы затрудненія на Правителство-то си. Че Българи-тъ проумѣватъ твърдѣ добрѣ положеніе-то си, това ся доказва още отъ многочисленны-тъ адресы испратены до Княза отъ разны дружества въ Българіи и въ странство. Князь-тъ написти-

пѣ е в малѣ право да заяви днесъ прѣдъ повѣрены-тъ прѣдставители на Силы-тъ твърдо-то си упованіе че България ще бжде убѣжище и стражъ на право-то и законность-тѣ въ Балканскыя полуостровъ тѣи живо развѣлуванъ днесъ.

И дѣйствително, теченіе-то на работы-тъ до сега дава да ся надѣямы че прѣдказваніе-то на Княза ще ся сбжде малко по малко. Отъ своѣхъ странѣ прѣдставители-тъ на Силы-та отдаватъ правдѣ на първы-тъ постѣжки на Българско-то Правителство и увѣрѣватъ че тѣхны-тъ Правителства съ искрено съчувствіе слѣдѣватъ дѣло-то по мѣчно-то прѣдиріятіе на Княза: възражданіе-то на Българскыя народъ.

Държавный свѣтникъ Давидовъ, който окончателно ся наименува прѣдставитель на Русіи прѣдъ Правителство-то на Княза, е прѣдставилъ вече на Негово Высочество повѣрителны-тъ си писма. Наставленія-та на Г. Давидова, споредъ както увѣрѣватъ положително, му заурѣщаватъ да ся мѣси въ вжтрѣшны-тъ дѣла на Княжество-то. Той ще занимава едно положеніе каквото занимаватъ прѣдставители-тъ на други-тъ Силы.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Въ Френскѣ-тѣ Камарѣ на Прѣдставители-тъ, Г. Вадингтонъ напоследѣкъ казалъ отъ себе си нѣщо за вѣйкашы-тѣ политикѣ на Франціи. Г. Вадингтонъ казалъ на Прѣдставители-тъ че той ходилъ на Берлинскыи-тъ конгресъ, съ намѣреніе да покаже че въ Истокъ сѣществуватъ освѣны Българы-тъ и други Христіани, които заслужѣватъ вниманіе-то на Френско-то Правителство. Тѣзи Христіани сѣ Гръци-тъ. "Гръцкыи-тъ народъ повече заслужѣваше наше-то вниманіе," говоримъ Г. Вадингтонъ, "защото въ цѣль Истокъ той е единчико-то просвѣтително племе, което е въ състояніе да носи по най-далечны-тъ Источны крѣища Западни-тъ идеи и учреждения." Силы-тъ вѣскога были съгласни и сега были съгласни да ся даде нѣщо на Елинско-то племе. "Никога несъгласіе не е сѣществувало колкото за пуждѣ-тѣ да ся стори нѣщо за единъ народъ слабъ по орѣжкія, но силенъ по умовитость, и упражняющъ неоспоримо вліаніе въ Истокъ." Г. Вадингтонъ вѣрвалъ че нови-тъ прѣговори помежду Гръцкы-тъ и Турекы-тъ комисари скоро ще поченѣтъ.

Руссенскыи-тъ дописникъ на *Левантъ Хералдъ* описѣ, на 24 Юлій, испращаніе-то на послѣдни-тъ Рускы войскы въ Българіи. Зрѣлище-то было живоотно. Руссенци на купове ся стичали да испратятъ освободители-тъ си. Градско-то Управление нагостило Русскы-тъ чиновници, и напоило войници-тъ. Руссенскыи-тъ Българскыи митрополитъ изрекль едно въодушевително слово, а Рускыи-тъ Генераль, слѣдъ като заблѣжилъ че гробове-тъ на Рускы-тъ войници, които падѣли за Българекѣ-тѣ свободѣ, ще увѣковѣчатъ Русіи въ память-тѣ на Българіи, вѣскликнѣлъ съ продължителнѣ урѣ за "наши Българекы братія." Послѣ, посередъ радостны вѣсклицанія и музикѣ, Русен-тъ ся прѣнесли по Дунава отъ параходы-тъ. "Така," говори дописникъ-тъ "ся исплнни единъ отъ членове тѣ на Берлинскыи договоръ, макаръ и два дни слѣдъ опрѣдѣленныя срокъ." Споредъ сѣщія дописникъ Царь-тъ подарилъ еднѣ Рускѣ флотилѣ на Българско-то Правителство,

състояща отъ два монитеора (малкы брѣняны корабн) и осемъ параходчета, които ще стоятъ подъ Българекѣ знаме на Дунава, и единъ малѣкъ военнѣ корабъ, който ще стѣи прѣдъ Варнѣ, и който тоже ще промѣни Руско-то си знаме съ Българекѣ. Тѣи като Българія нѣма корабници, то Българекѣ-та Дунавскѣ флотилѣ ще продължава да ся управлява отъ Руссы. "Що ли ще режѣтъ Европейскы-тъ Силы?" пыта *Л. Хералдъ*. Мюсулманы-тъ много теглили отъ новы-тъ си Българекы господари, но никой нѣмало да нададе выкъ за тѣхнѣ-тѣ полѣ.

Марица обнародѣ рапорта, който Комисія-та за испытваніе работѣ-тѣ на Карловскы-тъ Еврей подала на Управленіе-то на Источнѣ Румелиѣ. Това изложеніе ся обнародѣ и въ единъ отъ мѣстны-тъ вѣстници. Отъ неопровержимы факты Комисіи-тѣ дохожда до заключеніе че твърдѣ жалостно-то вѣлненіе въ Карлово не бы ся случило, ако да бѣхъ ся зели въ съображеніе поланскы-тъ печалны приключенія, които ся произведохъ въ онзи градъ, и ако да бѣ ся отложило за нѣколко врѣме още испращаніе-то въ Карлово на онзи отъ Еврей-тъ, които сѣ ся опятнили по врѣме-то на приключенія-та въ 1877.

По неизвѣстны причины Г. М. Дриновъ оставилъ Българіи и отишелъ да професорствува въ нѣкой-си Рускыи Университетъ. Това явленіе е нажалително. Отъ своѣхъ странѣ Г. П. Каравеловъ проводилъ до Редакціи-тѣ на *"България"* слѣдующе-то ясно писамце:

"Прѣснѣжти-тъ за мене слухове, че съмъ щѣлъ да идѣ въ Русіи, сѣ излѣзли отъ мои-тъ врагове, — никога не съмъ мислплъ това и никога нѣма да го направѣ, освѣны ако мя изгонятъ изъ Българіи, което не може да ся случи, додѣто трае наша-та Конституція."

На празника за рожденіе-то на Н. И. В. Султана, Башѣ Векиль-тъ произнесль въ Палата едно словце, на което Султанъ-тъ отговорилъ съ слѣдующы-тъ думы:

"Съ радость виждамъ събрани тука Мои-тъ министри и высокы-тъ сановници на Мои-тѣ имперіи, въ день-тъ на Моско-то рожденіе.

Азъ нѣмамъ други желанія освѣны правилныя и задоволителныя ходъ на вжтрѣшны-тъ и вѣйкашы-тъ работы на Мои-тѣ имперіи, както и приспособѣваніе-то на прѣобразованія-та (реформы-тъ), които наистинѣ сѣ необходимы. Азъ ся облѣгамъ на ревность-тѣ и способности-тъ съ които вѣскои отъ васъ е надаренъ, и надѣямъ ся че выи усърдно ще съдѣйствувате за осѣщественіе-то на Мои-тъ желанія.

Дано Всемогущи-тъ да вы събере тука и до годинѣ по това врѣме, и да ны покровителствува."

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕШЕНЫ.

Лондонъ, 26 Юлій. — Снощи на угощеніе-то на Градоначалника Лордъ Биктисфилдъ сказа едно слово, и ся прѣстрѣ да говори за общѣ-тѣ политикѣ на Англіи и за отношенія-та ѣ къмъ Силы-тъ. Той каза че Рускыи-тъ Императоръ исплнилъ честно Берлинскыи-тъ договоръ, и съдѣйствувалъ съ Англіи и съ други-тъ Великы Силы въ поддържаніе-то на мира. Като дойде дума за Турціи, Негово Лордство рече че Турціи

порѣщаватъ за размаиванія-та ѣ въ изпълненіе-то на договора. но по прѣдѣлѣ трѣвало да ся помни че отъ само-то писаніе на онзи договоръ, Султанъ-тъ все ся борилъ съ най-гольмы мѣчпотіи.

Лондонъ, 26 Юлій. — Порта-та е далъ всички-тъ си увѣренія на Френско-то и Англіиско-то Правителство че, въ еднѣ твърдѣ кратко врѣме, обѣщанны-тъ реформы по финанціалнѣ-тѣ часть и устройство-то на жандармеріи-тѣ ще стурятъ въ дѣйствіе.

Лондонъ, 28 Юлій. — *Дейли Нюзъ* причинѣ да вѣрѣва че Руско-то Правителство отправило еднѣ Нотѣ до Силы-тъ подписавши Берлинскыя договоръ, съ кождо прѣстѣтира противъ занимаваніе-то разны точки по границѣ-тѣ на Источнѣ Румелиѣ отъ Турекы войскы.

Віена, 28 Юлій. — Австрійско-то Правителство ся извѣстило по телеграфѣ за еднѣ ужасенъ пожаръ въ Боснѣ-Сараево, столицѣ-тѣ на Боснѣ. 1000 къщи изгорѣли, и 10,000 души останѣли безъ домни.

Софія, 27 Юлій. — Българско-то Правителство издаде едно проглашеніе къ народа, въ което доказѣва нуждѣ-тѣ за испълненіе на законы-тъ, за запазѣваніе на тишинѣ-тѣ въ Княжество-то, и за поддържаніе-то пріятелскы сношенія съ други-тъ държавы.

Лондонъ, 30 Юлій. — Австрійскыи Императоръ Францъ Ювифъ посѣтилъ Германскыя Императоръ на баннѣ-тъ въ Пштенъ у Щириѣ. Европейскы-тъ вѣстници вѣобщѣ считатъ това свѣжданіе на двама-та императоры като ново порѣчителство за взаимно пріятелство между Австріи и Германіи и за мира въ Европѣ.

С. Петербургъ, 30 Юлій. — *Месингъ* *Офисіе* исчисляѣ днесъ всички-тъ дѣла на Главныя Управитель на Источнѣ Румелиѣ и поддѣрѣжа че тѣзи дѣла кловѣны къмъ умнротвореніе-то на Область-тѣ.

РОБЕРТЪ КОЛЕЖЪ.

Това извѣстно вече учебно заведеніе което ся намира на прѣкрасно-то мѣстоположеніе, Румели Хисаръ, на Босфорѣ-тъ и което е снабдено съ пълно тѣло собны учители за разны-тъ науки и языцы-тъ, ще почне идущѣ-тѣ си учебныи годинѣ на 3/15 Септември.

Минѣла-та година Славянскыи языкы станѣ задѣлжителенъ за всички Българчѣта. Тѣзи годна ще ся прѣподеи на Рускыи языкъ. Тѣзи, които некагы подробны свѣдѣнія за курсъ-тъ на языкы-тъ, за условія-та за пріеманіе ученицы въ това заведеніе и пр., нека сѣнесѣтъ до Дирекціи-тѣ на Колегіи-тъ или до Банкери-тъ Г-да Хянепъ и С. Першембе пазаръ.

Текуща-та цѣна на пары-тъ
Отъ 100 гроша Т. лира.

Гр.	Рускы полѣ
Меджидіе . . . 106. 25	Наполеонъ
Бешликъ . . . 120. —	Кремницъ . .
Бакѣръ . . . 475. —	Англ. лира 100
Кайменово 890. —	

Консоліде . . . . . гр.
Акціи на Румел. желѣзницѣ фр. 45.
1 Августъ 1879.

Издаѣ ся отъ Америкаиско-то Евангелие Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Въ Америкаи-Ханѣ.

Въ Печатицѣ-тѣ на А. Х. Болджанъ.